

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII

Psalmul 68

Către mai marele cântăreților – Un psalm al lui David – O cântare

29 *Împărații Îți vor aduce daruri la Ierusalim.*

30 *Înspăimântă fiara din trestii, ceata taurilor, cu vițeii popoarelor;*

calcă în picioare pe cei ce își pun plăcerea în argint ! Risipește popoarele cărora le place să se bată !

31 *Cei mari vin din Egipt ; Etiopia aleargă cu mâinile întinse spre Dumnezeu.*

32 *Cântați lui Dumnezeu, împărățiile pământului, și lăudați pe Domnul ! – (Oprire)*

33 *Cântați Celui ce călărește pe cerurile cerurilor veșnice !*

Iată că se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic !

34 *Dați slavă lui Dumnezeu, a cărui măreție este peste Israel și a cărui putere este în ceruri.*

35 *Ce înfricoșat ești, Dumnezeu, din Locașul Tău cel Sfânt !*

Dumnezeul lui Israel dă poporului Său tărie și mare putere.

Binecuvântat să fie Dumnezeu !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

Psalmul 69

Către mai marele cântăreților – De cântat ca și „Crinii” – Un psalm al lui David

1 *Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi amenință apele viața.*

2 *Mă afund în noroi și nu mă pot ține ; am căzut în prăpastie, și dau apele peste mine.*

3 *Nu mai pot strigând, mi se usucă gâtul, mi se topesc ochii privind spre Dumnezeul meu.*

4 *Cei ce mă urăsc fără temei sunt mai mulți decât perii capului meu ; ce puternici sunt cei ce vor să mă piardă, cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași ; trebuie să dau înapoi ce n-am furat.*

5 *Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea, și greșelile mele nu-Ți sunt ascunse.*

6 *Să nu rămână de rușine, din pricina mea, cei ce nădăjduiesc în Tine, Doamne Dumnezeul oștirilor !*

Să nu roșesc de rușine, din pricina mea, cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israel !

7 *Căci pentru Tine port eu ocară, și îmi acoperă fața rușinea.*

8 *Am ajuns un străin pentru frații mei și un necunoscut pentru fiii mamei mele.*

9 *Căci râvna Casei Tale mă mănâncă, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea ...*

[Continuare în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL VIII, NR. 345, 19 Iunie 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- George Whitefield
- Nu căuta să împuști luna
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci n-ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine”.

[Isaia 54 : 14]

Editorial. *Totul pierdut ! Să se salveze cine poate !*

„Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului Omului: mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și ia omorât pe toți.” (Luca 17 : 26 - 27)

„Tout perdu ! Save, qui peut !” (*Totul pierdut ! Să se salveze cine poate !*) Cu acest strigăt s-au împrăștiat rândurile trupelor franceze, când în seara de 18 iunie 1815 apunea soarele peste câmpul de luptă de la Waterloo.

Numai patru batalioane ale gărzii lui Napoleon au rămas pe poziție când sub atacul pe flanc al prusacilor, mândra și viteaza oștire s-a prăbușit. Napoleon a călărit la unul dintre batalioanele care formaseră un careu ; voia să moară împreună cu ai săi.

Înainte cu zece ore, Napoleon, călare, trecuse în revistă liniile armatei sale : Steagurile lor s-au plecat pentru ultima oară în fața lui, sub strigătul de bucurie : „*Vive l'empereur !*”

Apoi, către amiază, a început atacul asupra poziției tari a englezilor. Acum s-a sfârșit ! Strigătul de „*Ura !*” al prusacilor și proiectilele lor de tun cu mitralii care cădeau, au schimbat victoria aproape câștigată a francezilor, în înfrângere.

Un mareșal a apucat hățul calului lui Napoleon și l-a smuls cu forța de acolo, în refugiarea generală. Cavaleria, infanteria, artileria, căruțele, totul se rostogolea încolo într-o grămadă haotică. Nimic nu-i mai putea reține ; fuga a ținut până la Paris, timp în care toate armele franceze au căzut în mâni prusace.

Căci trăgătoarele de hamuri ale cailor au fost tăiate de oamenii în dezordine, care năzuiau numai după salvare, care au uitat de datorie și onoare. În puhoiul fugărilor se spunea : „*Loc pentru mareșal !*” Totul zadarnic !

Rang, onoare, strălucire și decorațiile deveniseră fără valoare. Napoleon însuși a scăpat cu greu. Căruțele lui cu tot echipamentul au căzut în mâna prusacilor; el a sperat că după ce renunță la coroană, va ajunge în America cu vaporul.

[Continuare pe pagina 2]

Dar vapoare englezești de război i-au închis drumul, el s-a predat și a fost dus ca prizonier englez pe insula stâncoasă Sfânta Elena. Acolo a murit după șase ani de singurătate, de cancer de stomac. *Tout perdu !* El a pierdut totul: coroană, împărăție și onoare. Nimic nu i-a rămas, decât amintirea și acuzațiile conștiinței lui, privind râurile de sânge și lacrimi pe care le-a vărsat.

Niciodată strigătul „Totul pierdut ! Să se salveze cine poate !” n-a străbătut pământul mai înfiorător și mai disperat ca în zilele lui Noe.

Domnul Însuși, ca și apostolii călăuziți de Duhul Său, pun în fața ochilor noștri cu o gravitate zguduitoare, sfârșitul prin judecata lui Dumnezeu a neamului omenesc de atunci și salvarea lui Noe și a familiei lui. Pământul era plin de violență, toți oamenii și-au stricat calea.

Într-adevăr, existau viteji, oameni cu renume în acele zile (Geneza 6 : 4) și Dumnezeu, Domnul, *a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.*

Ei trăiau toți fără Dumnezeu, ca și când lucrurile pământești ar fi dăinuit veșnic. Mâncatul, băutul, însuratul și măritatul le umpleau gândurile.

În mijlocul acestui neam trăia un om pe pământ, Noe, fiul lui Lameh, care umbla în neprihănire și teamă înaintea lui Dumnezeu. Domnul i-a poruncit să construiască o corabie uriașă, lungă de 300 de coți, Noe l-a cinstit pe Dumnezeu prin ascultarea credinței.

El a construit arca spre salvarea casei lui, exact după porunca lui Dumnezeu ... [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

GEORGE WHITEFIELD

Drumul până în America pe vremea aceea a durat două luni.

În timpul călătoriei, Whitefield a ținut în fiecare dimineață servicii de închinăciune pe puntea corăbiei, într-o zi în mijlocul Atlanticului s-au întâlnit cu alte două corăbii și au avut un serviciu cu toți împreună. În America a stat până în anul următor, 1739, când s-a reîntors în Anglia și împreună cu frații Wesley a început să lucreze cu Evanghelia la trezirea spirituală a Angliei.

De fapt, când fusese în America, el a citit un tractat al lui Jonathan Edwards despre treziri și a zis : „*Desigur acesta e lucrul Domnului pentru mine*”. Atunci s-a devotat să fie evanghelist.

În anul 1741, după înapoierea din a doua călătorie în America, Whitefield s-a căsătorit cu Elizabeth James.

La două săptămâni de la căsătorie, a plecat din nou în lucrare. Deși a trebuit să stea mult singură, soția i-a fost foarte credincioasă și de mare ajutor în lucrarea sa. La început, și el ca și Wesley, plin de înflăcărare, predica de pe amvoanele bisericii oficiale mântuirea prin credință.

Și mâna binecuvântată a Domnului era cu el. Mulțimile se adunau cu grămada ca să-l asculte. Numai de cât ceilalți clerici se ridicară împotriva lor, îi izgoniră din biserică și nu le mai dădură voie să predice de la amvoanele bisericii oficiale.

Doar ici coala mai aveau acces în câte o biserică mai mărginașă.

Într-o Duminică după amiază, văzând că vreo o mie de oameni nu puteau să intre în clădirea bisericii unde voia să predice, lui Whitefield i-a venit gândul să predice în aer liber ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

24. Nu căuta să împuști luna

Arlene era convinsă că suferă și se întâmplă ceva rău cu ea. Am încercat să-i spun că are nevoie de multă relaxare și distracție și că ar fi bine să-și schimbe punctul de vedere de a apuca luna de pe cer. Se întoarse acasă.

Apoi fu internată și examinată cu deamănuntul. A ieșit din spital cu o mare notă de plată și cu diagnosticul „simptome de conversiune somatică”.

Aceasta însemna că incapacitatea sa de a citi era produsă de o tulburare psihică. Grija din cauza notelor sale rele s-a manifestat printr-un simptom de a bate în retragere și incapacitatea de a citi.

Tulburarea psihică născută din dorințele noastre de a „apuca luna” sau de a atinge limite superioare față de colegii noștri este foarte obișnuită.

Dr. Alfred Adler, un eminent psihiatru, arată că **dereglările nervoase și emotive cele mai moderne se nasc dintr-o sforțare hotărâtă pentru putere.**

Din cauză că omul de rând în alergarea sa nebunească pentru atingerea unor scopuri și obiective pământești este într-o întrecere zilnică cu alte persoane, ziua sa este plină de înfrângeri, greșeli, sentimente rănite și doar arareori poate să pareze loviturile.

Această întrecere deosebit de aspră și cu hopuri, te obosește nejustificat. Te oprești și analizezi evenimentele și conversațiile zilei și în 99% din cazuri vei descoperi că cineva și-a bătut joc de imaginea ce ți-ai făcut-o despre **Eul** propriu. Noi suferim de uzură fizică și mintală și ne îmbolnăvim nu din cauza muncii, ci din cauză că noi, conștient sau inconștient, încercăm să dovedim colegilor că idealurile noastre sunt superioare,

dogmele noastre sunt corecte, biserica noastră este cea mai bună, orașul nostru este cel mai frumos, statul nostru este cel mai important, concepțiile noastre politice și partidul nostru sunt necesare pentru salvarea omenirii, echipa noastră sportivă este cea mai bună din lume și ... a noastră, ... a noastră, ... a noastre, numiți-le cum vreți.

Și vom argumenta până învinețim, arătând că suntem poporul cel mai deștept și că la decesul nostru, cu siguranță, înțelepciunea va dispărea de pe fața pământului.

Argumentând și argumentând, este o minune că nu explodăm adeseori într-o hemoragie cerebrală. Săptămâna trecută se prezintă în cabinetul meu un tânăr cu o hemoragie puternică la ochi. I-a tras cineva vreun pumn ? Nu, dar vasul sanguin din ochi s-a spart din cauza tensiunii la care a fost supus în timp ce cânta la trompetă.

Data viitoare când o să fiți ispițiți să „suflați în trompetă” să vă amintiți de acest tânăr. [\[Continuarea în numărul viitor\]](#)

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]